

Utazás az ukránai Apostolovóba

Egy Ukrajnából Magyarországra, Diósjenőbe menekült család úgy döntött, hogy az ortodox karácsonyt otthon szeretné megünnepelni. Ehhez segítséget nyújtott az EWTN Katolikus Televízió, melynek elnöke és két munkatársa vállalkozott arra, hogy saját mikrobuszukkal a családot hazajuttatja, továbbá egy tv-kamerával rögzíti az utazás eseményeit és a boldog hazaérkezést. A Katolikus Karitás egy mikrobust és egy önkéntest biztosított az utazók számára, továbbá humanitárius segínyt a falu számára, ahol a család lakik. Tolmácsként kísértem a két családot. Az első éjszakát a munkácsi katolikus liceum kollégiumában töltöttük, ahonnan január 6. hajnalban indultunk útnak. A Kárpátokon átkelve és Sztrij városát érintve kelet felé vettük utunkat: Ternopol, Hmelnickij, Vinnyica, Kirovograd, Krivoj Rog, Apostolovo útvonalon egészen a kis faluig, Persa Travnajaig (Május Elseje). A közel 19 órás út után épségben célba értünk. A sötét városban légi-riadó fogadott, de a helybeliek már rá sem hederítenek; megszokták. Holt fáradtan, de elköltöttük a karácsonyi vacsorát

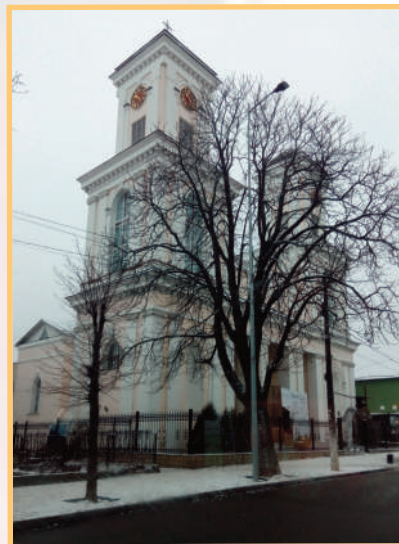
az otthon maradt édesapával és nagymamával. A kérdésre, hogy milyen érzés újra otthon látni szeretteit, az édesapának az volt a válasza, hogy örül neki, de mi lesz a jövő. A nagymama szokatlan őszinteséggel úgy fogalmazott: „Magyarországon nincs háború, mert van Orbán Viktor, Ukrajnában háború van, mert nincs Orbán Viktor.” És még hozzátette: „Nagyon szeretem Szijártó Pétert.” Karácsony napján autószerelőt kellett keresnünk, mert a kis mikrobuszban útközben az olajnyomás lecsökkent, ezért csak kb. 80 km/h sebességre tudott gyorsítani. A család egyik rokona segített a bajban. Interneten megrendelte a szükséges alkatrészt, amit leghamarabb karácsony harmadnapján tudnak szállítani. A község sztárosztája (falubíró) délben várt ránk a község házában, hogy átvegye a kis szállítmányunkat. Rövid interjút készítettünk vele, amelyben elmondta, hogy a városban sikerült az élelmiszerellátást biztosítani, de helyben nincs munka, ezért fizetés sincs. A férfiak közül alig valaki maradt otthon.

Az itt tartózkodó katonáknak, akik lövészárkokat ástak a határban, élelmet, szállást biztosítanak. Egy külön műszaki csoport is van, akik szükség esetén helyreállítják az áramszolgáltatást. Érdekes, hogy amíg ott tartózkodtunk, egyszer sem volt áramszünet, jóllehet ugyanekkor Kárpátalján többször is lekapcsolták az áramot. Tavasz óta nincs iskolai jelenléti oktatás, csak online. A város lakóinak 85 %-a ukránnak vallja magát, 11 % pedig orosz. Furcsálltam, hogy az 1932-33-ban történt éhínség után állítólag kihaltak itt az ukránok. Tánya, az anyuka megsúgta, hogy a 40-es évek végén nagyon sok ukránt telepítettek ide Nyugat-Ukrajnából, akik banderista (Sztepan Bandera követői) partizánok voltak, és még a háború után is harcoltak a szovjet megszállókkal. Tánya dédanyja

banderista volt, és húsz év lágerre ítélték, de Sztálin halála után szabadult, és akkor került ide Apostolovóba. Egyébként a helyi nyelvet az itt lakók szurzsiknak nevezik, mert az ukrán nyelvbe sok orosz szót kevernek, tehát ez egy sajátos keverék nyelv.

Az ünnepi ebéd végén egy ukrán karácsonyi énekbe kezdtem, amit a háziak is ismertek, és végigénekeltük valamennyi vers-

szakkal. Ebéd után hosszabb interjút készítettek a házigazdával, Szásával. Földműveléssel foglalkozik. Az utca túloldalán van két holdnyi földje, amiben tavaly napraforgó volt, most búza van. Ez a régió már az igazi sztyeppe, a föld a termékeny ukrán csernozjom. Ha van bőséges csapadék, a kukorica négy méter magasra is megnő, a krumpli kislabda méretű is lehet. Szárazság esetén a föld tenyérynyi szélesen meghasad, s ilyenkor termés nincs. Az ukrán ál-

lam komoly adókkal sújtja a kistermelőket, mintha ennek az lenne a célja, hogy végleg elvegyék a kedvüket. A reménytelenség és kilátástalanság szinte tapintható. Délután egy család jött a házhoz és az udvaron kántáltak. A képen látható kisfiú külön is énekelt, a kislány hosszú verset mondott, aminek az volt a refrénje, hogy Isten nem hagyta el Ukrajnát, itt maradt velünk. Ezt én magam is így gondolom. Karácsony másnapján hajnalban a sofőrömmel haza indultunk, mivel rá is és rám is itthoni program várt.

(Ferenc atya)

Norbert testvér sok szeretettel üdvözlí az egész közösséget Grazból!

Visszatekintés az elmúlt időszakra

Több mint négy hónapja vagyok itt. Valamelyest megismertem a templomba járó közösség egy részét. Azt mondták nekem – helyiek és nem helyiek – hogy itt, Szombathelyen „zárkóztak” az emberek. Én nem így látom: a közösség és az atyák segítőkészségét és szeretetét tapasztaltam.

Amikor beteg voltam és nem volt hangom, eljött az egyik kórustag a következő az öt vasárnapi misére, hogy énekeljen helyettem, hasonlóképpen mindhárom atya ugyanígy segített a hétköznapiakon. Vagy amikor nem volt megfelelő kottám az adott énekhez egy hívő elhozta nekem lefénymásolva azt, amit ők, itt énekelnek. Volt, hogy nagyon nem jól sikerült, amit játszottam. Akkor bátorított, hogy nem baj, ne adjam fel, próbáljam meg újra. Ezek tanúságot tesznek a szeretetükről, odafigyelésükről.

A beilleszkedéshez az atyáktól és a ferences testvérektől kaptam sok segítséget.

Zenei téren jó lenne, ha a meglévő szköla megerősödne. Hangok kerestetnek!

Megértem azokat, akik vacillálnak, elsősre ijesztő lehet beállni olyanok közé, akik már tudják a darabokat, jól ismerik egymást és mindenféle zenei kifejezésekkel dobálóznak. Ha csak nem vagy veterán kórusénekes, bizony beletelik majd öt vagy hat próbába, hogy kényelmesen érezd magad ebben a környezetben. De gondold a hosszú távú célra, és tarts ki!

Teljesen rendben van, ha eleinte az éneklésed nem lesz tökéletes, senkié sem volt az! Indulj, és adj egy esélyt az éneklésnek! Minél tovább folytatod, annál jobban fogsz ragaszkodni hozzá!

Ne legyen akadálya a jelentkezésednek az sem, ha nem tudsz minden héten velünk énekelni. Gyere akkor, amikor ide tervezel jönni szentmisére!

A zenei szolgálat nem kor és nem személyfüggő!

„... Legyen gyönyörűsége az én énekemben, én pedig hadd gyönyörködjem az Úrban...”

(Edina)

Találkozó

2023. január 13- án újra találkoztunk a Fatimai megemlékezés alkalmával. A kis közösségünk nagy örömmel fogadta a meghívást, hisz legtöbbször egyedül élő emberek vagyunk. Nagyon jól éreztük magunkat, együtt imádkoztunk, beszélgettünk az ünnepek alatt történt eseményekről. Többek között a múlt vasárnap Zalaegerszegen megtartott időseknek szóló püspöki szinódusi találkozó is szóba került. Tavaly Szombathelyen rendezték meg, és arról is beszélgettünk, hogy volt-e eredménye. Sokak szerint van javulás, és többen járunk szentmisére. A decemberi rorátékon örömdeteszen sokan összejöttek, öröm volt részt venni és együtt imádkozni a sok hívő emberrel, akik jó érzéssel jöttek a Szűz Anyához.

(Geositsné Gabi)

Hirdetések

Január 16-án, hétfőn a délelőtti 9 órai szentmise elmarad a templomfestés miatt. Megértésüket, türelmüket hálásan köszönjük.

Év-eleji házszenelésre a sekrestyében és az irodában jelentkezhetünk.

A Plébániánkon februárban induló jegyes-oktatásra az irodában, ill. a plébánia honlapján keresztül lehet jelentkezni.

Szombathely város fogadalmi felajánlását január 22-én, jövő vasárnap délelőtti 9 órakor ünneplik püspöki szentmise keretében a Székesegyházban.

A Fülemüle kórus mellett zenekart is szeretnénk a szentmiséken megszólaltatni. Ezért kérjük azokat, akik szívesen zenélnének templomunkban, hogy jelentkezzenek január hónapban kántorunknál, Németh Gyuláné Edinánál vagy hitoktatóknál, Kinga néninél. Az első próba január utolsó vasárnapján, a 10 órai szentmise után lesz.

Az idei évre a szentmise előjegyzési naplóban még sok szabad hely van. Bátorítjuk a testvéreket, hogy akár élő, akár elhunyt szeretteikért, betegekért, bajban lévőkért ajánljanak fel szentmiseáldozatot. Szentmiséket az irodában lehet íratni.